

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 150/14
Luksemburg, 13 listopada 2014 r.

Wyrok w sprawie C-443/13
Ute Reindl / Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

Sprzedawcy detaliczni drobiu mogą zostać ukarani w przypadku, gdy sprzedawane przez nich świeże mięso jest zanieczyszczone salmonellą

Świeże mięso drobiowe musi bowiem spełniać kryterium mikrobiologiczne związane z ilością bakterii salmonelli na wszystkich etapach dystrybucji, w tym również na etapie sprzedaży detalicznej

Ute Reindl jest dyrektorem oddziału prowadzącego działalność w zakresie detalicznego handlu żywnością przedsiębiorstwa (MPREIS Warenvertriebs GmbH). W 2012 r. organ kontroli żywności pobrał w tym oddziale próbkę pakowanego próżniowo świeżego filetu z piersi indyka, który został wyprodukowany i zapakowany przez inne przedsiębiorstwo (MPREIS uczestniczyło jedynie w etapie dystrybucji tego produktu spożywczego). Próbkę ta była zanieczyszczona salmonellą i, co za tym idzie, „nie nadawała się do spożycia przez ludzi” w rozumieniu prawa Unii¹. Władze austriackie wszczęły wobec U. Reindl postępowanie karne w przedmiocie nieprzestrzegania ustanowionych w prawie żywnościowym wymogów i nałożyły na nią karę grzywny. Ponieważ U. Reindl zakwestionowała tą grzywnę, Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol (niezależna izba administracyjna Tyrolu, Austria) zadał pytanie dotyczące zakresu odpowiedzialności przedsiębiorstw sektora spożywczego prowadzących działalność jedynie na etapie dystrybucji.

W wydanym dziś wyroku Trybunał Sprawiedliwości rozstrzygnął, że **świeże mięso drobiowe, którego dotyczy prawo Unii², musi spełniać kryterium mikrobiologiczne na wszystkich etapach dystrybucji, w tym również na etapie sprzedaży detalicznej**. W tym względzie Trybunał rozstrzygnął, że kryterium znajduje zastosowanie do „produktów wprowadzanych do obrotu w ciągu okresu przydatności do spożycia”³. Pojęcie „produktów wprowadzanych do obrotu” dotyczy środków spożywczych (takich jak świeże mięso drobiowe), które są posiadane w celu ich sprzedaży, dystrybucji czy też dysponowania nimi w inny sposób, co obejmuje również sprzedaż detaliczną. Ponadto, rezygnacja z ustanowienia wymogu spełniania tego kryterium mikrobiologicznego na wszystkich etapach dystrybucji (w tym również sprzedaży detalicznej) sprowadzałoby się do poważnego utrudnienia realizacji jednego z podstawowych celów prawa żywnościowego, polegającego na osiągnięciu wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego.

Trybunał Sprawiedliwości orzekł ponadto, że **przedsiębiorstwo sektora spożywczego prowadzące działalność jedynie na etapie dystrybucji może zostać ukarane za dopuszczenie do obrotu środka spożywczego, które nie spełnia tego kryterium mikrobiologicznego**. Z prawa Unii wynika bowiem, że to państwa członkowskie ustanawiają mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego kary, które powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Trybunał rozstrzygnął, że ustanowiony w prawie

¹ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, s. 1, polskie wydanie specjalne: rozdział 15 tom 006 s. 463-486).

² Chodzi tu w istocie o mięso kurczaków, kur niosek i indyków (zobacz załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz.U. L 325, s.1, polskie wydanie specjalne: rozdział 03 tom 041 s. 328-342).

³ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych (Dz.U. L 338, s. 1), zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1086/2011 z dnia 27 października 2011 r. (Dz.U. L 281, s. 7).

austriackim system kar może przyczyniać się do realizacji podstawowego celu prawa żywnościowego (polegającego na osiągnięciu wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego), ale to do sądu krajowego należy upewnienie się, że nakładane w ramach tego systemu kary są zgodne z zasadą proporcjonalności.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793